

**Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1935-1940 &
odaterat : Ep. L...**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

X/ det viktigaste är
med fördomsfullt.

Gerli om Ögren

Mårbacka Sunne. 21.7.1937.

Barnstiftelsen.

Kära, älskade!

Tack, du är bra söt, som hjälper mig. Bara
det inte blir till skada för ögonen. Nog tycker
jag, att mina korrespondenter borde bli förvä-
nade att få brev på så fin tyska. Idag såv-
der jag ett par små koncept, som jag hoppas
inte skola bli så besvärliga som dessa nu av-
färdade.

Det var roligt med nyheten om Duccungen
i München, men nog levde jag i den tron,
att den hade blivit uppförd där för länge-
sedan, men tyskarna veta väl bättre själva.
En ännu bättre nyhet fick jag i söndags. Då kom
brev från mitt filmbolag, att de hade fått
rätt från Devisenamt att sända mig pengar.
De skulle komma redan i denna vecka.
Jag får inte heller hela summans utän
den kommer i avdelningarna. Det viktigaste
är dock, att regeringen inte nekar att skicka
mig betaltning. Det var en stor lättnad.
En man i Polen vill göra ett barnskådespel

någon fara. Samma människa hade barnföreläsning för två år sedan och i år har ^{hon} fått ett litet barn. Hon är som jagod da olyckare. Får väl, skriv snart! Ditt alltså, delmo.

av Nils Holgerson, men det har jag sagt mig till.

Så varmt vi har det och så torrt. Det är synd om folket, som skall sträva med Mar-Reus Gröde. Den härligaste skörd på länge. Tycks vara att vänta, men man vet ju icke hur det går, innan de kommer in. Vi behöva så väl det vackra väderet för att få icke höet, men vi måste önska regn för att få allt det övriga, grönsaker, havre, äpples i rätt skick.

Tänk så många vänner jag mist detta år: Karin Warburg, Selma Howard, Elise Malms och nu till sist Annie Furuhjelm. Det blir tomt omkring mig.

Jag har juist läst Gurlis uppsats över Fru Edgren. Den var litet torrt skriven, men det är ju icke heller så lätt att hela tiden nödgas tjata om mannens importens. Det var ett förfärligt porträtt av Luca Cajanello, så fel var han icke i verkligheten, och perkelryggigheten märktes knappast.

I går var här stor uppståndelse. Ladugårdskarlens hustru hade blivit biten av en arm, medan han plockade bär i skogen. Det stök till i vaden på henne och då hon såg sig om, satt armen ännu fast i benet. Hon gick ut lång väg för att komma hem och så blev hon uppskjutad till sjukstugan. Det skulle icke vara